

УДК 811.111'25:34

doi: 10.12958/2227-2844-2019-2(325)-242-251

Данилюк Л.В.

kafedrargflnu@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-9165-6288>

кандидат філологічних наук, доцент,
кафедра перекладу та іноземних мов,
Полтавський інститут економіки і права
Полтава, Україна

Рябокін Н.О.

<https://orcid.org/0000-0001-5950-8798>

кандидат філологічних наук, доцент,
кафедра перекладу та іноземних мов,
Полтавський інститут економіки і права
Полтава, Україна

СПЕЦИФІКА АНГЛОМОВНОГО ЗАКОНОДАВЧОГО ДИСКУРСУ В АСПЕКТІ ПЕРЕКЛАДУ

Незважаючи на величезний інтерес сучасних лінгвістів до поняття “дискурс”, його трактування залишається неоднозначним та в багатьох роботах обумовлюється завданнями досліджень. Саме тому наша розвідка є актуальною. Дуже влучним є висловлювання Т. ван Дейка про те, що часто найбільш розпливчасті поняття та ті, що найважче піддаються визначенню, стають найбільш популярними (Ван Дей, 1998). За Н.Д. Арутюною, дискурс – це зв’язний текст у сукупності з екстралінгвістичними, прагматичними, соціокультурними, психологічними та іншими факторами; мовлення, що занурене в життя (Ярцева, 1980).

Метою статті є з’ясування особливостей англомовного законодавчого дискурсу в аспекті перекладу. Для досягнення мети слід розв’язати наступні завдання: 1) дослідити зміст поняття законодавчий дискурс; 2) проаналізувати основні особливості, типи, джерела та функції законодавчого дискурсу; 3) встановити основні риси мови законодавчого дискурсу; 4) розкрити труднощі перекладу англомовного законодавчого дискурсу.

Як показує аналіз спеціальної літератури, загальні мовні характеристики законодавчого дискурсу в англійській та українській мовах мають багато спільного. Як зазначає Отто Вальтер, мова законодавчого дискурсу типово є ритуальною та архаїчною, вона підпорядковується дуже суворим стилістичним нормам у відношенні способу висловлювання і реєстру, а також високою мірою кодифікованих жанрових структур. Стиль більшості документів не повинен викликати додаткових асоціацій та відвертати увагу від суті

документу, відсутні будь-які індивідуально-авторські риси. Нейтральне викладення юридичних норм підвищує ефективність правового регулювання (Otto, 1981).

Юридичний дискурс належить до типу інституційного дискурсу, що відноситься до сфери врегулювання соціальних взаємовідносин і характеризується жорсткою організацією та ієрархічною структурою. Він є орієнтованим на всі верстви суспільства та вважається одним із найбільш актуальних дискурсів сучасності. Право – це не тільки сукупність нормативних актів і законів, але й найважливіше досягнення культури усєї цивілізації, яке має бути твердим фундаментом життя як суспільства в цілому, так і окремого індивідуума. Традиційно виокремлюють такі основні типи юридичного дискурсу: 1) законодавчий; 2) усний судовий; 3) письмовий судовий; 4) освітньо-правовий (Семьонкіна, 2010).

Отто Вальтер (Otto Walter) структурує юридичний дискурс за відповідними функціональними галузями права: – 1) мова законів (законодавчі, абстрактні правові норми, призначені законодавцем як для фахівців, так і не юристів); 2) мова юридичної науки та експертиз (коментарі та обговорення спеціальних питань фахівцями для фахівців); 3) мова відомчого писемного спілкування (формуляри, пам'ятки, повістки та ін.); 4) адміністративний жаргон (неофіційне обговорення спеціальних питань фахівцями) (Otto, 1981). Для кожного функціонально-стильового різновиду юридичної мови властиві свої специфічні ознаки, норми і правила використання мовних засобів у відповідності до ситуації та комунікативного завдання.

Інтегральною ознакою юридичного дискурсу є ситуація комунікації в юридичній сфері, яка разом із екстралінгвістичними факторами визначає його диференційні мовні ознаки. Головною складовою юридичного дискурсу є текст юридичного документу, який є поштовхом до соціально-правового розвитку суспільства.

Джерелом юридичних текстів є професіонали-юристи, які створюють ці тексти, враховуючи особливості устрою суспільства. Статус права є надзвичайно високим та відповідальним, його мова є показником рівня культури законодавців, їх поваги до громадян. При формулюванні законів їх автори (а отже і перекладачі) просто зобов'язані додержуватися існуючих норм мови.

Юридичний текст виконує дві функції – пізнавальну та наказову, що поєднує його як з науковим текстом, так і з текстом-інструкцією. Однак якими б не були закони за змістом, за своїми типологічними ознаками вони достатньо однорідні.

Існують жорсткі обмеження на всіх рівнях, починаючи з макроструктури тексту до абзаців, речень та зворотів, із неодмінним намаганням дотримуватися стандартизованих форм, часто рідкісних для звичайних текстів, кліше, сталих зворотів та особливих засобів вираження цілісності (когерентність, інтертекстуальність). Мова права є

консервативною, тому що архаїчність надає їй авторитетності та навіть величності. Важкість інформаційного навантаження кожного речення та важливість повного й однозначного передавання кожного положення, коли виключається будь-яка можливість двозначного тлумачення, спричиняють використання надзвичайно довгих речень із складним синтаксисом, високим рівнем гіпотаксису, повторенням синтаксичної переривчастості. Поширені логічні структури зі значенням умови та причини, такі як: «If, after giving notice to the parties concerned to submit their comments, the Commission finds that aid granted by a Member State or through State resources is not compatible with the internal market having regard to Article III-56, or that such aid is being misused, it shall adopt a European decision requiring the Member State concerned to abolish or alter such aid within a period of time to be determined by the Commission (Jeff Kenner)». Переклад: «Якщо, після сповіщення зацікавлених сторін із пропозицією подати свої коментарі, Комісія встановлює, що допомога, яку надала держава-член чи яку отримано з державних ресурсів, є несумісною з внутрішнім ринком із огляду на статтю III-56, чи що таку допомогу використовують неналежним чином, вона ухвалює європейське рішення, що вимагає від зацікавленої держави скасувати чи змінити таку допомогу протягом строку, що його належить установити Комісії».

Намагаючись бути якомога точними, юристи надають перевагу дуже гнучкій, розпливчастій, абстрактній мові, яка ідеально витримує випробування часом. Об'єктивність представлення інформації забезпечується переважанням абсолютного теперішнього часу дієслова та пасивними конструкціями. Не властива юридичному тексту компресивність не є характерними скорочення, дужки та цифрові позначення; числівники зазвичай передаються словами.

Загальний характер інформації передається завдяки переважанню семантики підмету де поряд з іменниками юридичної тематики широко вживаються іменники та займенники з узагальнюючою семантикою (кожний, ніхто, всі громадяни).

Наказовий характер інформації забезпечується шляхом використання дієслівних структур зі значенням модальності необхідності та модальності можливості: не можуть, а має право.

Інформація правової спрямованості, яка підлягає перекладу, може стосуватися будь-якої сфери діяльності людини, і це може становити додаткові труднощі для перекладача. У подібній ситуації окрім фонових знань власне в юридичній сфері (розуміння реалій різних правових систем, спеціальної термінології, культурно-історичного контексту тощо) перекладачу потрібні фонові знання у специфічній галузі, якої стосується документ.

Вищезгадані риси роблять мову юридичного дискурсу не тільки надзвичайно складною (навіть для носіїв мови, які не мають юридичної освіти), але часто і незрозумілою, непрозорою. Власне, часто, якщо і є якийсь сенс, його важко знайти. Як зазначив Д. Мелінкоф, мова юристів

це спосіб утримання професійної монополії шляхом збереження таємниць професії у сейфі незрозумілої мови (Mellinkoff, 2004). У той час, коли професійні юристи є достатньо компетентними в питаннях герменевтики (це важлива складова їхнього арсеналу умінь), перекладач у своїх інтерпретаціях постійно ризикує перейти межі своєї професійної компетенції.

Із перекладом юридичного дискурсу пов'язані труднощі, спричинені специфічними рисами англійської та української правових систем і мов. Аспект перекладу та тлумачення юридичних документів був об'єктом досліджень цілої низки видатних перекладознавців В.С. Виноградов, А.В. Федоров, В.Н. Комісаров, В.І. Карабан, Л.М. Черноватий (Виноградов, 2001; Федоров, 1983; Комісаров, 1999; Карабан, 2002; Черноватий, 2006).

Кожна правова система діє в складних соціально-політичних межах, які відображають історію, традиції, звичаї та устрій певної соціальної групи. Ці складні межі рідко є ідентичними в різних країнах, навіть якщо правові системи мають спільне походження. Той, хто створює інформацію правової спрямованості не орієнтується на реципієнта, який незнайомий із правовими традиціями. Нерідко перед перекладачем постає задача перекласти термін, аналог якого просто відсутній у цільовій культурі. Виникає цілий ряд труднощів, таких як: труднощі, пов'язані з розбіжностями в будові мов, наборі їхніх граматичних категорій, форм і конструкцій; побудові речення.

У порівнянні з українською мовою, юридична терміносистема англійської мови формувалась достатньо тривалий період, вона більш розвинена та розгалужена, наприклад: *misdemeanour* – *місдімінор* (категорія найменш серйозних злочинів, які межують із адміністративними правопорушеннями); *felony* – *фелонія* (категорія тяжких злочинів, яка за ступенем небезпеки знаходиться між державною зрадою та місдімінором); *abator* – *особа, яка незаконно заволоділа нерухомістю до вступу спадкоємця у володіння*. Внесення в право чужорідних елементів, без врахування національно-правової специфіки порушує системність функціонування права. Окремо слід відмітити нестійкість юридичної терміносистеми, яка є наслідком невинного розвитку права.

Відомо, що англійська мова права зазнала значного впливу граматичних структур французької. Досить розповсюдженими є різновиди умовного способу, які вийшли з вживання в сучасній англійській, особливо в розмовній, наприклад:

«Be it enacted by the Queen's most Excellent Majesty, by and with the advice and consent of the Lords Spiritual and Temporal, and Commons, in this present Parliament assembled, and by the authority of the same.....».

Загальні терміни, які мають незвичайне значення, наприклад, *counterpart* – *duplicate of document*; *prayer* – *form of pleading request addressed to the court*; *without prejudice* – *without loss of any rights*.

Юридичні тексти мають специфічні стилістичні характеристики. Слід відзначити юридичні тексти, до яких належать закони, проекти законів, акти, підзаконні акти, конвенції міжнародного права тощо. Закони досить однорідні за типологічними ознаками в різних мовах, і лише юрист у змозі їх вірно тлумачити та редагувати (Федоров, 1983).

Основними характерними синтаксичними рисами англійської правової мови вважають велику кількість складнопідрядних речень із двома і більше підрядними, використання запозичень з французької і латинської мов та загальноповживаної лексики у вузькоспеціальних значеннях (Скороходько, 1963), наприклад, (*To choose the actual trial jurors from among the veniremen, lawyers conduct what is known a voir dire*).

Юридичним термінам, які несуть основну інформацію, притаманна однозначність, відсутність, емоційного забарвлення, незалежність від контексту. Значна їх частина широко відома, наприклад: **crime** – злочин, **private property** – приватна власність, **trial** – судовий розгляд, суд, **damage** – шкода, пошкодження.

Забарвлення юридичних термінів створює колорит високого стилю, що пов'язано з високим статусом даних текстів у суспільстві. Об'єктивність подачі інформації забезпечується пануванням абсолютного теперішнього часу дієслова та пасивними конструкціями, а її всеохоплюючий характер – семантикою підмета, вираженого не лише іменниками юридичної тематики, а й іменниками та займенниками з узагальнюючою семантикою (Рихло, 2002).

Директивний характер інформації в юридичних текстах передається за допомогою дієслівних структур модальності необхідності та модальності можливості (Questions should be asked in systematic and chronological order. Matters of common interest may be discussed such as children, sport, military service or membership in civil organizations).

Щодо лексичних проблем перекладу, то вони пов'язані зі шляхами адекватного відтворення передачі термінів, інтернаціоналізмів, вільних словосполучень, багатозначних слів та безеквівалентних одиниць у мові перекладу. Терміни, як правило, перекладаються одиничними відповідниками (**offense** – правопорушення, **criminal law** – кримінальне право, **plaintiff** – позивач), іноді вони передаються описовим шляхом (наприклад, **venireman** – член сформованого складу присяжних, **assault** – образа та погроза фізичним насильством). Можливий переклад одного слова словосполученням та навпаки, наприклад: **conversion** – привласнення майна, **recovery** – стягнення в судовому порядку. Інтернаціоналізми правової тематики транслітерують або транскрибують у мові перекладу (наприклад: **contract** – контракт (або використовують український синонім "договір"), **civil** – цивільний, **appeal** – апелювати, **diminished capacity** – обмежена кримінальна відповідальність), іноді використовуючи пояснюючі доповнення (наприклад, **felony** – фелонія (тяжкий злочин, що стоїть між зрадою та місдиміномом) (Сапожник, 2005).

Поряд з інтернаціоналізмами існує група так званих “фальшивих друзів перекладача”, наприклад: *construction* – тлумачення, *conservator* – охоронець.

Однак багато інтернаціоналізмів мають відповідники не лише в плані вираження, а й у плані змісту. У певних лексико-семантичних варіантах інтернаціональні слова англійської мови можуть співпадати зі своїми фонетико-графічними аналогами в українській мові.

При перекладі юридичних текстів часто використовують описовий переклад для передачі значень безеквівалентної лексики, наприклад: *jury* – суд присяжних, *trial court* – суд першої інстанції, *a court of law* – суд, що діє за нормами статутного або загального права (Сапожник, 2005).

Лексика юридичної сфери – це та частина словникового складу мови, до якої входять поняття, що позначають назви предметів, явищ, процесів соціально-юридичного життя. Вона пов’язана з відповідними науками та сферами економічного життя — менеджментом, маркетингом, фінансами, людськими ресурсами, правом, виробництвом, оподаткуванням, статистикою, страхуванням тощо. Одним із основних джерел формування сучасної української та англійської юридичної лексики є іншомовні запозичення.

У процесі перекладу терміну визначають 2 етапи: з’ясування значення терміну в контексті та переклад значення рідною мовою (Скороходько, 1963).

Головним прийомом перекладу термінів є переклад за допомогою лексичного еквіваленту. Еквівалент – постійна лексична відповідність, яка точно співпадає із значенням слова (Скороходько, 1963). Але оскільки юридичні терміни – це переважно складні терміни або терміни словосполучення, то вони й становлять основну проблему перекладу юридичного тексту.

Як вже зазначалось, складні терміни є сталими словосполученнями, за якими закріплене певне термінологічне значення, наприклад: *conclusive notice* – кінцеве попередження; *arrival on departure* – свідчення під присягою. Оскільки переважна більшість термінів, як показує аналіз, становлять препозитивні атрибутивні словосполучення (тобто такі словосполучення, де є означення і означуваний компонент і означення займає в словосполученні початкову позицію) способу їх перекладу була приділена першочергова увага.

Переклад складних термінів, як зазначає В.В. Коптілов, складається з двох основних процедур – аналітичної та синтетичної. Велику роль при перекладі словосполучень відіграє саме аналітичний етап – переклад окремих його компонентів. А для цього необхідно правильно визначити компоненти складного терміна, оскільки ними можуть бути не тільки слова, а й словосполучення, що входять до складу складного терміну. Важливо також встановити, в яких семантичних відношеннях перебувають компоненти між собою та з головним компонентом терміна-словосполучення. Характер цих відношень й

визначає порядок та сам зміст перекладу складного терміну. Синтетичний етап перекладу, на думку В.В. Коптілова, передбачає вибудовування компонентів в залежності від зазначених семантичних відносин і отримання остаточного варіанту перекладу складного терміну [Коптілов, с. 202].

Тобто, при перекладі юридичних термінів мають використовуватися такі засоби та підходи, що й для перекладу термінів інших типів дискурсу. Головною проблемою перекладу юридичних термінів та термінів-словосполучень є їхня багатозначність. Точне значення терміну можна виявити лише за допомогою контексту та інших термінів, що пов'язані між собою у терміні-словосполученні.

Юристи не можуть очікувати від перекладачів створення паралельних текстів, ідентичних за впливом, але вони очікують, що перекладені тексти будуть мати ідентичні правові наслідки. Якість юридичного перекладу певним чином впливає на ефективність правозастосування, ступінь регламентації конкретних відносин, отже мова перекладу має забезпечити реалізацію суспільного призначення та відповідати правовому узусу. Це вимагає від перекладача абсолютно чіткого розуміння ситуативних, соціальних, контекстуальних правил, яких додержується в процесі правотворчості законодавець іншої держави та іншої культури.

Це надзвичайно відповідальне завдання перекладачів зумовлює необхідність подальшого глибокого дослідження специфічних рис перекладу англomовного юридичного дискурсу всіх типів з урахуванням прагматичних аспектів перекладу.

Список використаної літератури

- 1. Арнольд И.В.** Лексикология современного английского языка : учеб. пособие – 2-е изд., перераб. – М. : ФЛИНТА : Наука, 2012. – 376 с.
- 2. Виноградов В.С.** Общие лексические вопросы. – М.: Издательство института общего среднего образования РАО, 2001. – 224 с.
- 3. Ван Дейк Т.А.** (1998). К определению дискурса. [WWW-документ] URL: <http://www.nsu.ru/psych/internet/bits/vandijk2.html>
- 4. Карабан В.І.** Переклад англійської наукової і технічної літератури. – Вінниця : Нова книга, 2002. – 564 с.
- 5. Комиссаров В.Н.** Общая теория перевода. – Учебное пособие. – М., 1999. – 136 с.
- 6. Коптілов В.В.** Теорія і практика перекладу: Навч. посібник. К.: Юніверс, 2002. – 280 с.
- 7. Рихло О.П.** Відтворення мовно-стилістичних особливостей англійських юридичних текстів в українських перекладах: Автореф. дис.канд. філол. наук: 10.02.16 / О.П. Рихло / Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 2002. – 20 с.
- 8. Сапожник І.** Алгоритм перекладу англійських юридичних термінів українською мовою. // Науковий вісник Чернівецького національного університету: збірник наукових праць Вип. 234: Германська філологія. – Чернівці: Рута, 2005. – С.143-149.
- 9. Семьонкіна І.А.** Специфіка англomовного законодавчого дискурсу в

аспекті перекладу / І.А. Семьонкіна // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. – 2010. – С.181-185.

10. Скороходько Э.Ф. Вопросы перевода английской научно-технической литературы. – К.: Изд-во Киевского ун-та, 1963. – 92 с.

11. Федоров А.В. Основы общей теории перевода (лингвистические проблемы). – М.: Высшая школа, 1983. – 303 с.

12. Черноватий Л.М., Карабан В.І., Іванко Ю.П., Ліпко І. П. Ч 47 Переклад англomовної юридичної літератури. Навчальний посібник. – 3-є видання., виправлене і доповнене. – Вінниця: Нова Книга, 2006. – 656 с.

13. Ярцева В.Н. Лингвистический энциклопедический словарь. – Москва, 1990. – 687 С.

14. Mellinkoff D. The Language of the Law. - Resource Publications, 2004.

15. Otto W. Die Paradoxie einer Fachsprache. – Berlin, 1981.

References

1. Arnol'd I.V. (2012) Leksikologija sovremennogo angliiskogo iazyka [Lexicology of modern English]: ucheb. Posobie. 2-e izd., pererab. M. : FLINTA: Nauka. [in Russian].

2. Vinogradov V. S. (2001) Obshchie leksicheskie voprosy [General lexical issues]. M.: Izdatel'stvo instituta obshchego srednego obrazovaniia RAO [in Russian].

3. Van Deik T. A. (1998). K opredeleniiu diskursa [To the definition of discourse]. [www-dokument]. URL: <http://www.nsu.ru/psych/internet/bits/vandijk2.html> [in Russian].

4. Karaban V. I. (2002) Pereklad angliis'koi naukovoi i tekhnichnoi literatury [Translation of English scientific and technical literature]. – Vinnitsia: Nova kniga [in Ukrainian].

5. Komissarov V. N. (1999) Obshchaia teoriia perevoda [General translation theory]. Uchebnoe posobie. M. [in Russian].

6. Koptilov V. V. (2002) Teoriia i praktika perekladu [The theory and practice of translation]: Navch. posibnik. K.: Iunivers [in Ukrainian].

7. Rikhlo O. P. (2002) Vidtvorennia movno-stilistichnikh osoblivostei angliis'kikh iuridichnikh tekstiv v ukrajins'kikh perekladakh [Reproduction of language-specific features of English legal texts in Ukrainian translations]: Avtoref. dis. kand. filol. nauk: 10.02.16 / O.P. Rikhlo / Kyiv. nats. un-t im. T.Shevchenka. K. [in Ukrainian].

8. Sapozhnik I. (2005) Algoritm perekladu angliis'kikh iuridichnikh terminiv ukrajins'koiu movoiu [An algorithm of English legal terms translation in to Ukrainian] // Naukoviji visnik Chernivets'kogo natsional'nogo universitetu: zbirnik naukovikh prats' Vip. 234: Germans'ka filologija. Chernivtsi: Ruta. [in Russian].

9. Sem'onkina I. A. (2010) Spetsifika anglomovnogo zakonodavchogo diskursu v aspekti perekladu [The specifics of the English-language legislative discourse in terms of translation] / I.A. Sem'onkina // Visnik Kharkivs'kogo natsional'nogo universitetu im. V.N. Karazina [in Ukrainian].

10. Skorokhod'ko E.F. (1963) Voprosy perevoda angliiskoi nauchno-tekhnicheskoi literatury [English translation of scientific and technical literature]. K.: Izd-vo Kievskogo un-ta. [in Russian].

11. Fedorov A. V. (1983) Osnovy obshchei teorii perevoda (lingvisticheskie problemy) [Basics of general translation theory (linguistic problems)]. M.: Vysshaia shkola.

[in Russian]. **12. Chernovatii L. M.**, (2006) Karaban V. I., Ivanko Iu. P., Lipko I. P. Ch 47 Pereklad anglo-movnoji juridichnoji literatury. Navchal'nij posibnik [English legal literature translation. Tutorial]. 3-e vidannia, vipravlene i dopovnene. Vinnitsia: Nova Kniga. [in Ukrainian]. **13. Iartseva V. N.** (1990) Lingvisticheskii entsiklopedicheskii slovar' [Linguistic encyclopedic dictionary]. Moskva. [in Russian]. **14. Mellinkoff D.** (2004) The Language of the Law. Resource Publications. **15. Otto W.** (1981) Die Paradoxie einer Fachsprache. Berlin.

Данилюк Л.В., Рябокінь Н.О. Специфіка англомовного законодавчого дискурсу в аспекті перекладу

У статті розглянуто особливості англомовного законодавчого дискурсу в аспекті перекладу на українську мову. Актуальність дослідження зумовлена тим, що на сьогодні питання відтворення англомовного законодавчого дискурсу в українських перекладах не достатньо вивчене.

Було з'ясовано зміст поняття законодавчий дискурс, проаналізовано основні особливості, типи, джерела та функції законодавчого дискурсу, встановлено основні риси мови законодавчого дискурсу та розкрито труднощі перекладу англомовного законодавчого дискурсу українською мовою. Із перекладом юридичного дискурсу пов'язані труднощі, спричинені специфічними рисами англійської та української правових систем і мов. У процесі перекладу терміну визначають 2 етапи: з'ясування значення терміну в контексті та переклад значення рідною мовою. Якість юридичного перекладу впливає на ефективність правозастосування, ступінь регламентації конкретних відносин, отже мова перекладу має забезпечити реалізацію суспільного призначення та відповідати правовій комунікації.

Ключові слова: юридичний дискурс, законодавчий дискурс, юридична термінологія, види перекладу.

Данилюк Л.В., Рябокінь Н.А. Специфіка англоязычного законодательного дискурса в аспекте перевода

В статье рассмотрены особенности англоязычного законодательного дискурса в аспекте перевода на украинский язык. Актуальность исследования обусловлена тем, что сегодня вопрос воспроизведения англоязычного законодательного дискурса в украинских переводах недостаточно изучен.

Было выяснено содержание понятия законодательный дискурс, проанализированы основные особенности, типы, источники и функции законодательного дискурса, установлены основные черты языка законодательного дискурса и раскрыты трудности перевода англоязычного законодательного дискурса на украинский язык. С переводом юридического дискурса связаны трудности, вызванные

специфическими чертами английской и украинской правовой системы и языков.

В процессе перевода термина определяют 2 этапа: выяснение значения термина в контексте и перевод значения на родной язык. Качество юридического перевода влияет на эффективность правоприменения, степень регламентации конкретных отношений, следовательно язык перевода должен обеспечить реализацию общественного назначения и отвечать правовой коммуникации.

Ключевые слова: юридический дискурс, законодательный дискурс, юридическая терминология, виды перевода.

Danilyuk L.V., Ryabokin N.O. Specific Features of English Legal Discourse (Translation Aspect)

The article deals with peculiarities in translating English legal discourse into Ukrainian. The theme of the research is topical for the Ukrainian translation theory as it needs more special studies. The notion of legal discourse, main peculiarities, types, sources and function of legal discourse were analysed, the principal features of the language of English legal discourse and the ways of its appropriate rendering into Ukrainian translations are examined. The results obtained confirm that most of the difficulties in translating English legal discourse relate to differences in structure and functioning of English and Ukrainian legal systems. The process of translation of terms of law consists of two stages- first, the translator is to clarify the essence of the term in the context and then to render it in Ukrainian.

As the quality of the translation can affect legal procedures and certain regulations, the language of translation performs social function and is to meet legal communication.

Key words: legal discourse, legislative, term of law, type of translation.

Стаття надійшла до редакції – 04.03.2019 р.

Стаття прийнята до друку – 10.03.2019 р.

Рецензент – к.філ.н, доцент кафедри перекладу та іноземних мов Полтавського інституту економіки і права Грінченко Н.О.